

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/76/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218204158
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2218204158.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Eva Behranová a JUDr. Ľuboslava Vanková v spore žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, Bratislava, Trnavská cesta 82, IČO: 36 062 235, zastúpený advokátom: JUDr. Ján Mišura, PhD., Bratislava, Záhradnícka 27, proti žalovaným: 1/ C. V., nar. XX.X.XXXX, J. - D. C. L. X. C. XXXX/XXX, a 2/ P. V., nar. XX.XX.XXXX, J. - D. C. L. X. C. XXXX/XXX, t.č. C., L. J. XX, zastúpení advokátom: JUDr. Michal Andrejšin, Bratislava, Zelené terasy 3907/10A, o zaplatenie 1.166,20 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 12C/48/2018-220 zo dňa 10. februára 2020, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 608,22 eur, úroku z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 608,22 eur od 24.6.2018 do zaplatenia **p r i p ú š ť a**, rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti a vo výroku o náhrade trov konania **r u š í a** konanie v späťvzatom rozsahu **z a s t a v u j e**.

II. Vo zvyšku vo vyhovujúcom výroku napadnutý rozsudok **p o t v r d z u j e**.

III. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov tohto konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu 1.166,20 eur s 5% úrokom z omeškania ročne z istiny od 24.6.2018 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že priznal žalobcovi voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 24 ods. 2 písm. b) zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 153 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

3. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že nárok uplatnený žalobcom bol preukázaný predloženými listinnými dôkazmi. V danom prípade žalovaný 2/ ako vodič vozidla žalovanej 1/ preukázateľne spôsobil škodovú udalosť, keď narazil do vozidla jazdiaceho pred ním, čo sám žalovaný 2/ potvrdil do policajného záznamu aj v oznámení škodovej udalosti poisťovni. Dôkaz navrhnutý žalovanými predložený včas nebol, na pojednávanie sa bez vážneho dôvodu nedostavili (zvolenie právneho zastúpenia tri dni pred nariadeným pojednávaním, keď súdne konanie je už v priebehu dlhší čas a predtým prebehli dve pojednávania, pričom žalovaní mali dostatok časového priestoru na predkladanie a navrhovanie dôkazov, nie je dôvodom na odročenie pojednávania). Svedkovia potvrdili, že predmetom šetrenia

poisťovne a stanovenia výšky poistného plnenia bola výlučne zadná časť vozidla, a teda poškodenie spôsobené žalovaným 2/, preto súd s prihliadnutím na nepreukázané tvrdenia žalovaných žalobe vyhovel a zaviazal žalovaných k náhrade poistného plnenia v zmysle citovaného ustanovenia vo výške, ako si ju žalobca uplatnil. Zároveň súd priznal žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania, ktorý si žalobca uplatnil v súlade s § 517 ods. 2 Obč. zákonníka, z priznanej čiastky, odo dňa nasledujúceho po márnom uplynutí lehoty určenej na plnenie, keďže žalovaní sa s úhradou preukázateľne dostali do omeškania. Súd žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov voči žalovaným v rozsahu 100%, s prihliadnutím na jeho plný procesný úspech.

4. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalovaní 1/ a 2/ prostredníctvom advokáta. Odvolatelia majú za to, že prvoinštančný súd v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Poukázali na § 178 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Žalovaní 1/ a 2/ si počas súdneho konania z dôvodu nedostatočnej znalosti práva a procesných postupov ako aj z dôvodu vyššieho veku žalovaného 2/, zvolili právneho zástupcu, ktorý prevzal právne zastúpenie dňa 7.2.2020 a to aj z dôvodu vážnych pochybností o spravodlivý proces, ktorý že sa nielenže odohrával na mieste nepríslušným súdom, ale argumentácia žalovaných nebola podľa ich názoru braná v úvahu. Žalovaní navrhli počas súdneho konania preskúmať prípad odborníkmi a mali zabezpečiť znalecký posudok, avšak nezohľadili žiadneho znalca, ktorý by im posudok vyhotovil v lehote troch týždňov do ďalšieho pojednávania. Informácia o prevzatí právneho zastúpenia spolu so žiadosťou o odročenie pojednávania bola oznámená súdu bezodkladne po prevzatí zastupovania advokátom prostredníctvom emailu až v poobedňajších hodinách, pretože portál F. nebol v daný deň funkčný, o čom sú priložené fotografie k odvolaniu. Samotná emailová adresa súdu tiež v daný deň nefungovala správne, o čom predkladá správu z emailu, pretože správy sa vracali ako nedoručiteľné. Informáciu o doručení správy preveroval v pondelok 10.2.2020 s odpoveďou pracovníka súdu, že pojednávanie malo byť odročené. Neskôr však prišiel rozsudok z ktorého vyplýva, že súd neakceptoval žiadosť o odročenie pojednávania s tým, že nebola ani zachovaná 5 dňová lehota na prípravu pojednávania, čím súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Medzi takéto práva patrí aj právo na zastúpenie advokátom a ústavné garantované právo na právnu pomoc. Poukázali na uznesenie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 4MCdo 16/2014. Žalovaní 1/ a 2/ majú za to, že prvoinštančný súd v zmysle § 365 ods. 1 písm. e) CSP nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a konkrétne sa nezaoberal avizovaným namietaným postupom pri likvidácii poistnej udalosti, ktorý postup považujú žalovaní za nesprávny. Táto skutočnosť bola už uvedená v stručnom vyjadrení zo dňa 7.2.2020. Likvidátor poistnej udalosti neriešil pri poistnej udalosti prednú časť vozidla, ktorá bola podľa fotodokumentácie značne poškodená. Svedok vypovedal, že od poisťovne žiadal iba náhradu za poškodenie zadnej časti vozidla, pričom poisťovňa určila a žalobca požaduje zaplatiť celkovú všeobecnú hodnotu vozidla v celej vyčíslenej sume, čo považuje za nesprávny postup pri likvidácii poistnej udalosti. Tiež odvolatelia majú za to, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože postup výpočtu súdu zo strany poisťovne je jednoznačne nesprávny. Žalobca tvrdí, že žalovaný 2/ zavinenie dopravnej nehody sám potvrdil a to v zázname o dopravnej nehode v kolónke 15 s vyznačením krížika tak, že narazil do zadnej časti vozidla idúcim tým istým smerom, v tom istom pruhu s tým, že vozidlo poškodeného zastavovalo. Poškodený uviedol, že k dopravnej nehode došlo tak, že vodička pred ním zabrzdila, keď jej vbehol do cesty pes, on nedobrzdil a následne narazil žalovaný 2/ do poškodeného zozadu. Zároveň likvidátor vypovedal, že sa jednalo o reťazovú dopravnú nehodu kedy poškodený narazil do vozidla pred ním a následne narazili doňho. Preto je rozpor v tom, že žalobca uvádza v žalobe, že žalovaný 2/ zavinil dopravnú nehodu a spôsobil škodu. Dopravná nehoda nebola jednoznačne zavinená iba zo strany žalovaného 2/. Poškodený mal tiež svoj podiel viny. Preto je logické, že žalovaní 1/ a 2/ nemôžu niesť zodpovednosť za celkovú škodu a nemožno od nich spravodlivo požadovať sumu rovnajúcu sa celej všeobecnej hodnote vozidla. Likvidátor mal po správnom určení rozsah poškodenia najmä na prednej časti vozidla. Žalovaný 2/ narazil do vozidla, ktoré v dôsledku nárazu pred už bolo poškodené totálne a túto škodu si mal znášať poškodený v celom rozsahu. Žalovaný 2/ narazil do vozidla, ktorý v tom momente už nemal žiadnu trhovú hodnotu. Samotný výpočet pri ktorom sa samotná poisťovňa KOOOPERATIVA priznala, že prednou časťou vozidla sa nezaoberala, je preto nesprávny. Navrhujú, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. K odvolaniu žalovaných sa vyjadril žalobca. Žalobca zastáva názor, že právne relevantné skutočnosti boli predmetom konania pred sudom prvej inštancie, ktorý sa s nimi v dostatočnej miere vysporiadal, náležite zistil skutkový stav veci a správne vec právne posúdil. Súd prvej inštancie sa riadne so

všetkými tvrdeniami strán sporu a nimi predloženými dôkazmi v rámci hodnotenia dôkazov a pri prijímaní meritórneho rozhodnutia vysporiadal. Žalovaní v podanom odvolaní poukazujú na to, že žiadali odročiť termín pojednávania. Žalobca zastáva názor, že súd prvej inštancie správne nezohľadnil podanie žalovaných, nakoľko dôkazná situácia sa od predchádzajúceho pojednávania (13.1.2020) žiadnym spôsobom nezmenila. Žalovaní navrhli na pojednávaní dňa 13.1.2020 predložiť vlastné vyjadrenie odborníka do 3 týždňov. Ak žalovaní nevedeli zohnať znalca, ktorý by im vyhotovil posudok v stanovenej lehote, mohli sa skôr informovať o predĺžení lehoty na predloženie posudku. Z postupu žalovaných je možné mať za to, že žalovaní tak odstúpili od svojho návrhu na vykonanie dokazovania znaleckým dokazovaním, a preto nie je namieste tvrdenie žalovaných, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy žalovaných. Žalovaní mali dostatok času od podania odporu zvoliť si právneho zástupcu skôr, tak aby bola dodržaná lehota na prípravu pojednávania.

Žalobca oznamuje, že poisťovňa KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group dodatočne prehodnotila výpočet poistného plnenia a stanovila novú všeobecnú hodnotu vozidla na sumu 757,98 eur, hodnotu použiteľných zvyškov na sumu 200 eur (suma stanovená odhadom), celková výška poistného plnenia predstavuje sumu 557,98 eur a zaslala ho dodatočne žalobcovi. Žalobca v zmysle vyjadrenia poisťovne zotrváva na tom názore, že sa jednalo o totálnu škodu, pri ktorej náklady na opravu motorového vozidla presiahnu všeobecnú hodnotu motorového vozidla pred dopravnou nehodou. Z uvedeného dôvodu oprava motorového vozidla (uvedenie do predchádzajúceho stavu) je neekonomická (v zmysle kalkulácie nákladov na opravu vozidla by náklady na opravu poškodeného vozidla dosiahli neprimerane vysokú sumu). Totálna škoda sa určuje tak, že od časovej ceny motorového vozidla sa odpočíta hodnota tzv. použiteľných (predajných) zvyškov poškodeného vozidla. Pre výpočet časovej ceny vozidla je nevyhnutne zistiť všeobecnú hodnotu vozidla. Všeobecná hodnota vozidla je hodnota vozidla v danom mieste a čase v eurách pri ktorej stanovení sú okrem vplyvu opotrebenia zahrnuté aj vplyvy trhu (predajnosť vozidla). Vyjadruje hodnotu vozidla pri jeho predaji obvyklým spôsobom na voľnom trhu k rozhodnému dátumu (t. j. ku dňu dopravnej nehody: 9.1.2018), čo likvidátor zisťoval ako vyplýva z predložených vstupných údajov pre stanovenie všeobecnej hodnoty cestného vozidla. Hodnota použiteľných zvyškov v sume 200 eur, ktorú stanovil likvidátor v zmysle bodu 20 písm. d) prílohy č. 6 vyhlášky 492/2004 Z.z. na základe odborného odhadu (na základe zdokumentovaného rozsahu poškodenia pri obhliadke), bola odpočítaná od všeobecnej hodnoty vozidla (757,98 eur - 200 eur = 557,98 eur), pretože, ak by sa od všeobecnej hodnoty vozidla neodpočítala hodnota predajných zvyškov poškodeného motorového vozidla, poškodený by sa bezdôvodne obohatil. Vyhláška č. 492/2004 Z.z. neobsahuje vzorec na stanovenie hodnoty zvyškov vozidla, preto sa tie určujú odborným odhadom. Hodnota predajných zvyškov vozidla je priemerná nákupná hodnota týchto zvyškov u predajcov opotrebovaných náhradných dielov. Nie je pravdivé tvrdenie žalovaných v podanom odvolaní, že by žalobca od nich žiadal celú všeobecnú hodnotu vozidla, nakoľko už primárne boli zohľadnené použiteľné zvyšky vozidla.

Žalobca tak v zmysle nového výpočtu všeobecnej hodnoty cestného vozidla, ktoré dodatočne obdržal od poisťovne KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group berie žalobu v zmysle § 370 CSP čiastočne čo do istiny vo výške 608,22 eur a v časti úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 608,22 eur od 24.6.2018 do zaplatenia späť a navrhuje odvolaciemu sudu, aby v tejto časti konanie zastavil.

Žalobca navrhuje, aby odvolací súd zmenil rozsudok a zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu 557,98 eur s 5% úrokom z omeškania ročne z istiny od 24.6.2018 do zaplatenia a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

6. Žalovaní 1/ a 2/ v replike uviedli, že sa stotožňujú s novo stanovenou výškou náhrady v sume 557,98 eur, nesúhlasia však s tým, aby zaplatili úrok z omeškania a trovy konania. Žalovaní sa nebránili úhrade spôsobenej škody, namietali stanovenú výšku ktorej výpočet ako sa preukázalo bol od začiatku nesprávny. Žalovaní sú ochotní uhradiť sumu 557,98 eur bez úrokov z omeškania, pretože takto stanovená suma bola predložená zo strany poisťovne až teraz, pričom túto situáciu spôsobil žalobca spolu s poisťovňou. Navrhujú preto, aby súd zaviazal žalobcu na náhradu trov konania, trov právneho zastúpenia, pretože sa preukázalo, že od začiatku sporu obaja žalovaní tvrdili a majú za to, že vo veci mali úspech.

7. Žalobca v duplike vyjadril nesúhlas s názorom žalovaných, že by mal byť zaviazaný na náhradu trov konania a právneho zastúpenia protistrane v plnom rozsahu, nakoľko žalovaní ak tvrdia, že sa nebránili úhrade spôsobenej škody, ale namietali stanovenú výšku, tak žiadnym spôsobom nepreukázali v konaní a ani nenavrhli vykonať žiaden dôkaz. Žalovaní žalobcovi do dnešného dňa neuhradili dlžnú sumu ani sčasti, a to ani vo výške, ktorú považovali za správnu. Žalobca zastáva názor, že žalovaní zavinili podanie

žaloby, nakoľko dlžnú sumu neuhradili ani sčasti, a ani nepreukázali v akej výške (napríklad predložením znaleckého posudku) mala byť správna výška plnenia za vznik škody na poškodenom vozidle. Žalobca zastáva názor, že žalovaní vo veci určite nemali plný úspech ako tvrdia vo vyjadrení, aby im prináležala plná náhrada trov konania, nakoľko v procesnej rovine sú zaviazaní na plnenie voči žalobcovi.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávnenou osobou - účastníkom (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), e) a h) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že v časti o zaplatenie sumy 608,22 eur, úroku z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 608,22 eur od 24.6.2018 do zaplatenia je potrebné späťvzatie pripustiť, rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti a vo výroku o náhrade trov konania zrušiť a konanie v späťvzatom rozsahu zastaviť a vo zvyšku vo veci samej bolo nevyhnutné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť (§ 387 Civilného sporového poriadku).

9. Predmetnou žalobou sa žalobca domáhal od žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatenia sumy 1.166,22 eur spolu s 5% úrokom z omeškania zo sumy 1.166,20 eur od 24.6.2018 do zaplatenia. Súd prvej inštancie žalobe napadnutým rozsudkom vyhovel. Vychádzajúc z rozsahu a dôvodov odvolania uplatnených žalovanými bolo posúdiť, či súd prvej inštancie procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, či súd vykonal navrhnuté dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností a či súd prvej inštancie vec správne právne posúdil. Žalobca počas odvolacieho konania, vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných, čiastočne čo do istiny vo výške 608,22 eur a v časti úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 608,22 eur od 24.6.2018 do zaplatenia zoberal žalobu späť.

10. Podľa § 370 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia, podľa ods. 2 súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí; ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. V zmysle ods. 3 ak je žaloba vzatá späť v časti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

11. Keďže v danom prípade došlo zo strany žalobcu k čiastočnému späťvzatiu žaloby v čase, keď už rozhodol vo veci súd prvej inštancie, ale jeho rozhodnutie ešte nenadobudlo právoplatnosť, pričom žalovaní 1/ a 2/, ktorým bolo čiastočné späťvzatie žaloby doručené na vyjadrenie, s ním vyslovili súhlas, čím boli naplnené všetky zákonné predpoklady pre aplikáciu citovaného § 370 Civilného sporového poriadku, odvolací súd čiastočné späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 608,22 eur, spolu s úrokmi z omeškania z dlžnej istiny pripustil, rozsudok súdu prvej inštancie v rovnakej časti zrušil a konanie v tejto časti zastavil. Zároveň zrušil rozsudok súdu prvej inštancie aj v závislom výroku o náhrade trov konania, keďže v zmysle nižšie uvedeného zdôvodnenia, rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania strán sporu.

12. Predmetom odvolacieho konania tak zostal zvyšný vyhovujúci výrok vo veci samej a to v časti sumy 557,98 eur s príslušenstvom.

13. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd

odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchyliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľom. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

14. Odvolatelia ako prvé namietali nesprávny procesný postup súdu, ktorým znemožnil žalovaným uskutočňovať im patriace procesné práva, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a to takým postupom, že súd neakceptoval žiadosť právneho zástupcu žalovaných o odročenie pojednávania s tým, že nebola zachovaná 5- dňová lehota na prípravu na pojednávanie.

15. Z obsahu spisu bolo zistené, že podľa zápisnice o pojednávaní zo dňa 13.1.2020 bolo pojednávanie, ktoré prebehlo za účasti strán sporu odročené na 10.2.2020 s tým, že žalovaní do 3.2. predložia odborné vyjadrenie k prípadu. Následne do spisu bolo založené podanie advokáta žalovaných, ktoré došlo súdu prvej inštancie dňa 10.2.2020, obsahom ktorého bolo oznámenie súdu o prevzatí právneho zastúpenia žalovaných 1/ a 2/ a žiadosť o odročenie pojednávania z dôvodu krátkej lehoty na prípravu pojednávania ako aj z dôvodu potreby riešenia veci poisťovňou KOOOPERATIVA z dôvodu podozrení či postup likvidácie poisťnej udalosti a určenia výšky škody bol správny. Zároveň obsahom podania bolo vyjadrenie k veci. K podaniu bolo priložené splnomocnenie žalovaných 1/ a 2/ udelené advokátovi zo dňa 7.2.2020. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 10.2.2020 vyplýva, že žalovaní sa pojednávania nezúčastnili, súd oboznámil žiadosť o odročenie termínu pojednávania a následne vyhlásil uznesenie, že bude pojednávať v neprítomnosti žalovaných 1/ a 2/ a po vyjadrení právneho zástupcu žalobcu a ukončení dokazovania vyhlásil vo veci rozsudok.

16. Podľa § 178 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku ak je strana zastúpená zástupcom na celé konanie, súd na pojednávanie spravidla predvolá len zástupcu; stranu súd predvolá, ak je nevyhnutné vykonať jej výsluch. Predvolanie sa doručuje strane alebo jej zástupcovi tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať.

17. Citované zákonné ustanovenie, podľa ktorého majú strany spravidla najmenej 5 dní na prípravu na pojednávanie, treba vyložiť v každom jednotlivom prípade s ohľadom na osobitosť procesnej situácie. Pritom možno dospieť nielen k záveru, že dostatočnou bude lehota kratšia ako 5 dní, ale i lehota dlhšia, a to osobitne v takých prípadoch, ak sa nariaďuje pojednávanie, na ktorom možno očakávať vykonanie rozsiahleho dokazovania o zložitých skutkových tvrdeniach strán, alebo pojednávanie, ktoré sa plánuje s ohľadom na nariadené dokazovanie na niekoľko dní. (pozri bližšie Veľký Komentár, Civilný sporový poriadok, Števček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol. Nakladateľství C.H. Beck, 2016).

18. Vychádzajúc z popísaného odvolací súd považoval postup súdu prvej inštancie pri posúdení žiadosti advokáta žalovaného o odročenie pojednávania za správny. Predovšetkým sa žiada uviesť, že žalovaní mali od pojednávania konaného dňa 13.1.2020 dostatok času na vyhľadanie právnej pomoci advokátom a pokiaľ tak urobili až 7.2.2020 teda 3 dni pred pojednávaním je nepochybné, že tak mohli urobiť skôr, pričom netvrdili žiadnu skutočnosť, ktorá by im v tom bránila. Zároveň bolo potrebné prihliadnúť aj na skutočnosť, že obsahom podania advokáta žalovaných, ktorým žiadal pojednávanie odročiť bolo aj vyjadrenie k veci samej. Odvolací preto nezistil taký postup súdu prvej inštancie, ktorým by došlo k porušeniu práv žalovaných v takej miere, že by to znamenalo porušenie práva na spravodlivý proces. Odvolacia námietka je preto nenáležitá.

19. Pokiaľ ide o ďalšie odvolacie argumenty týkajúce sa veci samej, k týmto odvolací súd uvádza, že pokiaľ ide o zaplatenie istiny vo výške 557,98 eur, nárok žalobcu bol preukázaný, žalovaní v replike s ním vyslovili súhlas a stotožnili sa s novo stanovenou výškou náhrady škody.

20. Dôvodnou bola aj požiadavka žalobcu na zaplatenia úroku z omeškania. Súd prvej inštancie priznanie úrokov z omeškania odôvodnil podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka odo dňa nasledujúceho po márnom uplynutí lehoty určenej na plnenie, keďže žalovaní sa s úhradou preukázateľne dostali do omeškania. Obsahom odvolania žalovaných nebolo osobitné zdôvodnenie nesúhlasu vo vzťahu k nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania. Z odvolania žalovaných vyplýval nesúhlas s priznanou sumou súdom prvej inštancie, teda aj s priznaním úrokov z omeškania, pričom v odvolaní žalovaných sa osobitné dôvody nesúhlasu s uplatnenými úrokmi z omeškania

nenachádzajú. Za tohto stavu potom odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne priznal žalobcovi aj úroky z omeškania, požiadavka žalobcu bola opodstatnená aj čo sa týka sumy, ktorá sa stala po čiastočnom späťvzati žaloby predmetom odvolacieho konania a v tejto časti rozhodol súd prvej inštancie správne.

21. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie vo zvyšnej časti vyhovujúceho výroku vo veci samej podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

22. Podľa § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

23. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

24. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

25. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26. V ustanovení § 255 Civilného sporového poriadku sa premieta zásada úspechu v spore ako esenciálneho kritéria priznania náhrady trov konania. Úspech vo veci súd vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Ak nejde o prípad, kedy bolo žalobe celkom vyhovené, musí byť v zmysle citovaného ustanovenia § 255 Civilného sporového poriadku náhrada trov pomerne rozdelená. To vyžaduje určiť pomer úspechu oboch strán vo veci a od úspechu strany odčítať jej neúspech (t.j. mieru úspechu druhej strany). Vo výške rozdielu má strana právo, aby mu druhá strana nahradila pomernú časť trov, ktoré vynaložil pri účelnom uplatňovaní alebo bránení práva. Výška trov, ktoré v konaní vznikli druhej strane, je tu nerozhodná. Ak je pomer úspechu a neúspechu u oboch strán rovnaký alebo približne rovnaký, súd vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

27. Citované ustanovenia § 256 ods. 1 o náhrade trov konania Civilného sporového poriadku platí pre každé konanie bez ohľadu na to, z akého dôvodu bolo zastavené, ak už vznikol procesnoprávny vzťah medzi súdom a oboma stranami sporu a medzi stranami sporu navzájom. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie vyjadrená v tomto ustanovení znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá procesné zavinenie sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Zavinenie môže existovať na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Pri zodpovedaní otázky, ktorá zo strán z procesného hľadiska zavinila zastavenie konania, je potrebné vychádzať z porovnania toho, čoho sa žalobca podanou žalobou domáhal a dôvodom späťvzatia žaloby. Pri riešení otázky, či strana zavinila, že konanie sa muselo zastaviť, sa vychádza výlučne z procesného hľadiska, keďže nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného ale procesného práva a zo zreteľom na procesný výsledok. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie.

28. V tejto súvislosti je dôvodné prihliadnuť aj na ustálenú rozhodovaciu prax. Nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale procesného práva, preto otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu, je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, t.j. z hľadiska vzťahu výsledku chovania žalovaného k požiadavke žalobcu. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 25.10.2010, sp. zn. 3 Sžo/225/2010).

29. Ak nie je preukázané, že späťvzatie bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu); v takomto prípade nesie zodpovednosť za zastavenie konania žalobca v dôsledku

príčinnej súvislosti, ktorou je správanie účastníka konania, teda jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzati návrhu (žaloby) (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 14.9.2011, sp. zn. 7MCdo/4/2010).

30. S poukazom na vyššie uvedené teoretické východiská o nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov tohto konania právo a to z dôvodu, že žalobca zobral návrh späť v časti o zaplatenie istiny 608,22 eur spolu s príslušenstvom, pričom späťvzatie zaviniť žalobca, nakoľko v tejto časti bola žaloba podaná nedôvodne a nedošlo k žiadnemu správaniu žalovaných vo vzťahu k späťvzatej sume, ktoré by bolo potrebné považovať ako zavinenie žalovaných, teda žalobca bol úspešný v časti priznanej sumy 557,98 eur s príslušenstvom, čo predstavuje približne polovičný úspech každej zo sporových strán a preto súd rozhodol o náhrade trov konania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

31. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).